

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Pilatus Christum à Iudæis accusatum excusat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](#)

pr̄ter te haberem Advocatum apud Patrem. Accedo ergo te cum fiducia, superbus ad humilem, iracundus ad mitem, crudelis ad clementē, cōcūsus ad lucem, sitiens ad fontem, esuriens ad panem, infirmus ad Medicum, impius ad Pietatem, miser ad misericordiam, mortuus ad Vitam. Omnia me accusant de crīmine pessimo, cālum, terra, Angeli, homines, dæmones, tempus, locus, singula corporis mei membra; h̄c omnia me accusant in multis. Vide ô Advocate an possis causam meam sic agere, ut non peream. Scio, salvare potes, es Deus: salvare debes, es Jesus. Sic ergo agas causam meam apud Patrem, ut aliquando ostendas nobis Patrem, & sufficit nobis.

§. II.

Pilatus Christum à Iudeis accusatum excusat.

Fuerat Christus jam damnatus à Judæis in domo Pontificis, voluit & damnari à Gentilibus in domo Præsidis, ut qui venerat pro omnibus offerre vitam, ab omnibus damnaretur ad mortem, reperit tamē mitius sibi tribunal profanū, quām sacram, humaniorem erga se judicem Gentilem, quām Iudæum. Quod primum erit conjicere, si utriusq; voces expendas. Vox Gentilis est: *Quid malū feci?* Vox Iudæi est: *Si non esset hic malefactor, non tibi tradid̄semus eum.* Vox Gentilis est: *Nihil invenimus cause in hoc homine.* Vox Iudæi est. Commover populum docens per universam Iudeam. Vox Gentilis est: *Nullam causam mortis invenio in eo.* Vox Iudæi est: *Debet mori.* His nequaquam territus Pilatus, non pr̄cipitat judicium: statum totius causæ accurate discutit; rem omnem per viam Iuris, & Iustitiæ terminos vult decidi. Quærit, interrogat,

Judæi
iniquiores in
Christū
quām
gentiles
Marc.
15.14.
Iōā.18.3.
Luc.23.4

Iōā.11.5.
Iōā.11.
23.
Iōā.10.74

rem examinat, considerat accusationes, expendit testimonia, discutit omnia. Et ecce, reperit in accusatoribus invidiam, in testimoniiis versutiam, in omnibus nequitiam, in solo reo innocentiam. Circumspicit Pilatus, ubi sit Christi advocatus, qui ipsius causam defendat; nullus comparet. Exspectat ut videat quid pro se dicturus sit reus silet. Hæret Pilatus ingenti stupore attonitus, perstrictus partim fulgore tantæ majestatis, qui in vultu micabat, partim singulari modestiæ, qualem nunquam alias in ullo reo observaverat. Ut ergo vidit omnes contra Christum, nullum pro Christo, tunc dicit illi Pilatus: Non audi quanta adversum te dicunt testimonia? quid ergo non respondes? quid siles? cur nihil pro tua causa adfers? cur argumenta non refellis? dic taliter aliquid in speciem. Ipse ego causæ tuæ favebo: experieris me magis patronum, quam Judicem. Jesus autem non respondit ei ad ullum verbum, ita miraretur Praeses vehementer. Hoc enim verò silentium ingens complectitur mysterium. Agitur hic de Christi honore, fama, fortunis, vita: & silet. Reprehendebatur paulò ante Magdalena à Juda, & loquebatur pro ejus causa, illamq; propugnabat, conveniebat illum Samaritana mulier, & multis cum illa sermocinatus est. Accusabatur mulier inventa in adulterio, & tam disertè ejus causam egit, ut unus post unum exiret. Ja qui pro aliorum causa tam fuit facundus, pro sua est mutus. Libenter offerrem, ô Christe, tibi officium linguae meæ: sed cogor fateri cum Moyle: Non sum eloquens, & impeditioris, & tardioris lingua sum. Nihil magis opto, quam in hoc Concilio pro tua causa loqui. Sed quid dicam, nisi cum Jeremia: A, a, a, Domine, ecce nescio loqui, quia puer ego sum; Conversam

Matt. 27.

13.

Ier. I. 6.

tim me ad auditores. Hic adsunt Causidici, Advo-
cati, Iurisperiti, qui norunt innocentium causas
discutere, dirimere, defendere. Ecce quem unum
habemus Advocatum apud Patrem, ab impiis ac-
cusatur ut nocens, condemnandus ut reus, nisi
quis pro ipso loquatur. Pater, qui quondam dixit:
Huius filius meus dilectus, silet. Spiritus sanctus, qui
scientiam habet vocis, tacet, Cœli, qui tamen enarrant
gloriam Dei silent. Angelis loqui non permittitur.
Mater abest. Apostoli fugerunt; amici hic nulli
comparent. Nullus in cœlo, in terra, in toto uni-
verso est, qui pro Christo loquatur, qui pro Verbo
Patris verbum efferat. Ipse met qui ex ore Altissimi
prodixit, est sicut mutus non aperiens os suum. Sic ju-
stus perit, & nemo recogitat, nemo loquitur. Ubi
es Causidice, qui in foro tanta vocis contentione
ad ravim usq; declamas? Quid hic siles Advocate,
qui soles etiam iniquas causas tantâ eloquentiâ
tueri, ut iniquitas videatur æquitas? Quin jam lo-
queris Iurisperite, qui in promptu habes omnes
regulas Iuri; qui nosti omnes Canones, & Pan-
decas? Fac modo pro Innocentia, quod soles fa-
cere pro pecunia. Hic habet suum patronum, qui
in causa, etiam iniqua, loquatur, sordidum scor-
tum, impudicus leno, impius parricida, publicus
latro; & auctor Vitæ Filius Dei, Iesus solus non
habet qui pro illo loquatur? Reperi, reperi, qui
pro Christo loquatur, oratorem, quovis Tullio
facundiorem, quicunque confundet, & arguet
injustitiae, qui illorum refellet argumenta. Quis
est hic, & adducemus eum ad Pilati prætorium?
Nescio quis sit, sed adducam illum coloribus pro-
priissimis expressum à Davide. Circumdederunt me
vituli multi, tauri pingues obsederunt me. Aperuerunt
super me os suum. Locuti sunt adversum me lingua do-

Matt. 12

18.

Sap. 1. 7.

Ps. 18. 1.

Ecc. 24. 5

Ps. 37. 13.

Ps. 21. 13.

Ps. 18. 1.

G. 46.

Silere ad
convitia
est Chri-
stum ac-
cusatum
defen-
dere.

Ps. 38. 14

Prov. 18.

21.

I. Cor. 14

12.

I. Pet. 3. 9

Ps. 140. 3.

Psal. 34.

28.

Ps. 88. 2.

losā, & sermonibus oīy circumdecerunt me. Inimici mū
dixerunt mala mihi. En hominem undiq; dilacera-
tum maledictis, convitiis, contumeliis. Sed quid
respondit ad tot convitia? quid opposuit pro sui
defensione; quibus verbis causam suam defēdit?
Audite. Ego autem tanquam surdus non audiebam, &
sicut mutus non aperiens os suum. Et factus sum sicut ho-
mo non audiens, & non habens in ore suo redargutionem.
En oratorem, en Christi patronum. Nullius cget
eloquentia pro sui defensione, Innocentia. Chri-
sti caula defenditur silentio, non eloquio. Qui au-
dit maledicta mutus, non redarguens, non oblo-
quens, ille est eloquens. Hoc est pro Christo di-
sertissimè perorare; dum impeteris convitiis,
propter Christum silere. Hoc silentium majori
excipitur plausu à toto cœli amphitheatro, quam
olim omnes vel declamationes Quintilianii in
foco, vel orationes Tullii in rostris, vel Argu-
menta Aristotelis in Lyceo. Hoc silentium atten-
tam reddit universam cœlestem curiam. Mors &
vita in manibus lingua, ait Sapiens: Si maledicimur
& benedicimus; si blasphemamur, & obscramus, lin-
gua nobis est vita. Si reddamus malum pro malo, ma-
ledictum pro maledicto, lingua nobis est mors. Ut
hæc lingua mihi sit vita, pone, Domine custodi
ori meo, ut non delinquam in lingua mea. Ostendam
mundo, me non diligere te verbo, neq; linguâ, si-
lendo ad opprobria, non loquendo nisi Deima-
gnalia Hic in exilio lingua mea meditabitur justifi-
cam tuam, tota die laudem tuam, postea, uti spero, in
Patria, Misericordias tuas in eternum cantabo.

§. III.

Pilatus Christum de varijs interrogat.

*P*illatus, auditis tot cōtra Christum criminatio-
nibus, ac deinde Judæorum vociferantiū tu-
multibus,